

nen een heer aan de polsen stevig vasthielden . . . een heer, die aangekleed en wel, met verwilderde blikken rondstaarde. „O gut . . . o gut . . . 't is onze meneer . . . onze commensaal!" gilte Mevrouw ontzet . . .

„Hèèè!" uitte Jans zich naderbij tredend . . . Allen zagen op en staarden in 't ontgaan gelaat van den heer Berkman, sinds drie dagen „en pension" bij de dames. En eindelijk . . . eindelijk kon hij in 't rumoer zijn woorden verstaanbaar maken, nog trillend, vastgehouden door de agenten.

„Wist den weg nog niet goed . . . pas drie dagen hier . . . had in 't vorige pension altijd beneden geslapen . . . was laat thuisgekomen . . . afscheidsfuij van 'n vriend die naar Indië vertrok . . . toen thuisgekomen . . . laat . . . neergesmaakt op de sofa in 't zijkamertje . . . wijn . . . wijn . . . champagne . . . champagne . . . excuus . . . excuus!" . . .

Verslagen stonden ze bij elkaar. De agenten dropen

af . . . wilden eerst nog proces-verbaal maken . . . enfin, kregen 'n fooi . . . lieten 't geval blauw-blauw . . .

En Margot klopte vroolijk in de handen, vertelde met veel ophef over haar flink optreden, als zij niet zoo gedurfd had . . .

Maar de heer Berkman, nog geheel onthutst, verslagen, wreef de schouders waar de politieagenten hem aan hadden gevat, mompelde onverstaanbare woorden . . .

Een poosje later, klokten muilen over de bovengang en was de rust teruggekeerd.

Doch Mevrouw was geheel uit haar humeur, besloot hem den volgenden dag op te zeggen . . . 'n schandaal . . . n gewoon schandaal zoo'n nachtsce . . .

Een dag daarna trad de heer Berkman de huiskamer binnen. Hij zag nog bleek om zijn neus van den doorgestanen angst óf . . . champagne . . . champagne! . . .

Mevrouw, spinnijdig, zat kaarsrecht te breien en Margot

met 'n kleur als vuur, las schijnbaar door in een roman.

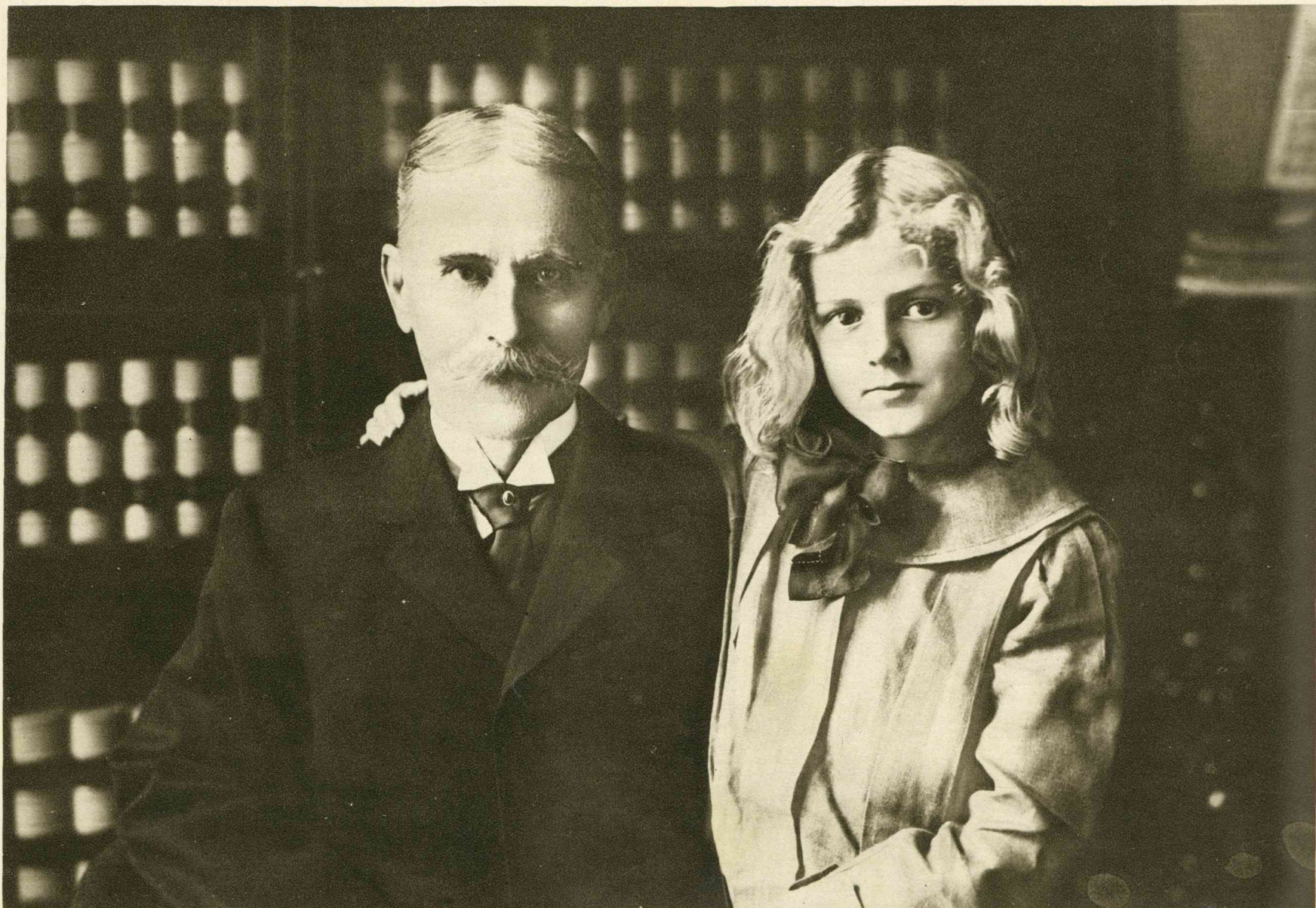
De heer Berkman had nu weer macht over zijn stem en vroeg nederig excuus aan de dames. Hij overhandigde Mevrouw een bloemenvaas, Margot een flesch odeur en Jans kreeg 'n gulden. Mevrouw keek „Gootje" aan en „Gootje" keek Ma aan. Ze vond hem toch wel beleefd en zoo knap . . . och ja, die noodlottige afscheidsfuij . . . neen hij moest maar blijven. En ze trapte Ma op den voet.

Enfin, Mevrouw begreep dien trap. Hij had 'n goede positie . . . Gootje vond hem aardig . . . wie weet . . . wie weet . . . Hij bleef dien avond thuis, dronk bij de dames thee, lag om half elf te bed . . . wat Mevrouw heel betamelijk vond.

En Jans, blij met den gekregen gulden, wenschte in haar hart, dat er meer vrienden van meneer naar de Oost gingen . . . 't gaf nog 'n extraatje!"

Hebben wij hiernevens enkele toiletten laten zien, vervaardigd voor het huwelijk van de Hertogin van Fife, hierboven geven wij het portret van Prins Arthur van Connaught, met wien zij 15 October in het huwelijk is getreden; bij elkan- der dus alles wat voor de bruiloft noodig was.

De nieuwbenoemde Amerikaansche Gezant bij de Nederlandsche Regeering, de Heer H. van Dijke met zijn dochtertje.